No. 2472 — Zaterdag 6 Juni 1931. — 48ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie San Mateo, Tel. 413.
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50 voor elken regel meer 10 cts.

De goede tijd voor een nuttige instelling.

Naar aanleiding van ons artikel van de vorige week over de werkeloosheid, werd ons de vraag gesteld; hoeveel werkeloozen zijn er hier op Curaçao?

Zelfs na informaties te hebben ingewonnen, moesten we daarop het antwoord schuldig blijven. Het Bestuur heeft een lijst gekregen van 60 a 70 namen van de werkeloozen, die Donderdagmorgen op het Gouvernementsplein geweest zijn, maar niet allen hadden op die lijst geteekend. Maar zeker is dit maar een klein deel van de menschen die zonder werk zijn.

Waar zouden we ook eigenlijk informaties kunnen krijgen over het getal werkeloozen op dit eiland? Misschien kunnen we op het Bevolkingsregister te hooren krijgen, hoeveel werkeloozen er waren op 31 Dec. 1930. Op de telkaarten is dit immers vermeld, maar of deze kaarten al zoo ver zijn uitgezocht, zou ik niet denken. Daarenboven is sedertdien het aantal werkeloozen zeer vermeerderd, en een geregeld bijhouden daarvan, hoort niet tot de werkzaamheden van dit bureau.

Toch is het van het grootste belang, dat we weten hoeveel werkeloozen er zijn, en wel afzonderlijk in ieder vak.

En deze belangrijke gegevens kunnen we bereiken door een zeer nuttige instelling, die in alle steden in Holland, zeer heilzaam werkt, en dat is de ARBEIDSBEURS.

De arbeidsbeurs is een kantoor, waar vraag en aanbod op de arbeidsmarkt zich samentreffen; waar de werkgever kan vragen naar arbeiders en de arbeider informeeren naar werkgelegenheid.

Een goed bijgehouden boekhouding van aanbiedingen, aanvragen en plaatsingen; een kaartenregister in verschillende kleuren naar gelang de verschillende beroepsgroepen is eigenlijk de heele administratie van zulk een kantoor.

Iedere werkzoekende geeft op dit kantoor zijn naam op, leeftijd, woonplaats en het vak wat hij kent. Nota dient genomen te worden van zijn diploma's, getuigschriften, de verschillende betrekkingen waar hij gewerkt heeft en de redenen, waarom hij deze verlaten heeft.

Het kantoor krijgt aldus een heel overzicht van de mogelijke arbeidsprestaties der verschillende arbeiders.

Veel kosten brengt zulk een kantoor niet met zich, noch veel administratie, terwijl het een weldaad zijn kan voor onze Curaçaosche arbeiders.

Laat men immers den arbeider bij het zoeken naar arbeid aan zich zelf over, dan zal hij trachten te slagen, door te trekken van patroon naar patroon; waardoor voor hem veel tijd verloren gaat, en hij noch slechts ten deele slagen zal. Bovendien zijn de zedelijke gevaren bij het rond trekken niet te onderschatten. Ook den patroon zal veel last bespaard worden, wanneer hij weet welke goede krachten er beschikbaar zijn, want de arbeidsbeurzen zijn vooral den degelijken werkman behulpzaam in het zoeken naar arbeid.

Een goed geregelde arbeidsbemiddeling is een groot belang voor de geheele maatschappij; zij doet het zedelijk en stoffelijk gehalte der arbeidende klasse stijgen, zij bevordert de productie door een der belangrijkste factoren; den arbeid te doen winnen in productiviteit, zij doet de werkeloosheid in sterke mate afnemen.

Nu de vraag, wie deze arbeidsbeurs zou moeten organiseeren?

Men heeft verschillende soorten van arbeidsbeurzen, n.l. als tak van een bedrijf; opgericht door werkliedenorganisaties of patroonorganisaties, of beiden; arbeidsbeurzen van vereenigingen van liefdadigheid of ten algemeenen nutte enz. Dit zijn alle particuliere arbeidsbeurzen; maar men heeft er ook van gemeente of gouvernementswege.

Ik voor mij geloof, dat particuliere arbeidsbeurzen nuttiger kunnen zijn dan gemeentelijke, omdat ze zich beter kunnen bemoeien, met de zedelijke belangen, die bij het arbeidscontract betrokken zijn.

En zou dan niet onze Curaçaosche R. K. Volksbond de koe bij de horens kunnen pakken? Deze kan de belangen van werkgever en werknemer in gelijke mate behartigen. Bovendien gaan de belangen van deze vereeniging samen met die dergenen die van hare bemiddeling gebruik maken, en is deze bond beter in staat dan wie ook, om door vooronderzoek inlichtingen te verschaffen betreffende de belanghebbenden.

Mocht echter hier het particulier initiatief onvoldoende blijken, om aan de eischen eener goede arbeidsbemiddeling, aan de eischen dus van het algemeen welzijn, te voldoen, zou dan de overheid niet bijspringen, om dit initiatief te hulp te komen?

Laten belanghebbenden eens overwegen, of we op deze wijze niet een zeer nuttige instelling rijker kunnen worden in het belang van ons Curaçaosche volk.

De Verhouding van den Mensch tot den Arbeid.

De aartsbisschop van Praag, Mgr. dr. Fr. Kordac, die den laatsten tijd van zich deed spreken door zijn be[illegible] de herderlijke brieven, waarin hij [illegible]dig het Katholieke standpunt uiteenzette, inzake het sociale vraagstuk en de huidige crisis, heeft de vorige maand tot de arbeiders 'n Mei-boodschap gericht.

De geheele — ook de niet-Katholieke wereldpers schonk aan de woorden van dezen kerkvorst, aan zijn beschouwingen over de „Rerum Novarum" en over het modern kapitalisme bijzondere aandacht. Groot opzien vooral wekte zijn bekende verklaring: „De wereld is rijp voor een wereldrevolutie. En wanneer de machthebbers en het kapitalisme de christelijke wetten niet erkennen, dan zal de geheele wereld verbranden in de vlammen van de roode vuurzee.

Op den eersten Mei, welke in de Tsjecho-Slowaaksche republiek een staatsfeestdag is, heeft Mgr. Kordac zich opnieuw tot het volk, meer speciaal dan tot de arbeiders gericht in de volgende bewoordingen:

„Hoevel filosofen en sociologen hebben zich reeds moeite gegeven om de juiste verhouding te bepalen van den mensch tot den arbeid! Hoezeer wordt de menschheid gedrukt, door dit vraagstuk, dat juist heden ten dage zoo actueel is. Op het feest van den arbeid worden aan dit probleem weer overwegingen gewijd, en de eischen en de beginselen van den arbeid geproclameerd.

Met het lot der arbeiders, het lot van velen die werken, is de Kerk evenzeer begaan als ieder mensch, die van goeden wil is. Een oplossing van het sociale vraagstuk is dringend noodzakelijk. En hier moet ik opnieuw verwijzen naar de encycliek van Paus Leo XIII, over het sociale arbeidersvraagstuk, want alleen daar vinden wij de eenig juiste beginselen van den arbeid, alleen deze wereldzendbrief toont ons den eenig rechtvaardigen en zedelijken weg tot oplossing van de huidige beklemmende verhoudingen. Veertig jaar geleden werd deze encycliek uitgevaardigd, maar nog altijd is zij actueel.

Op de eerste bladzijde van het Oude Testament lezen wij, dat de arbeid van den mensch werd opgelegd als een boete. Doch waarom doen wij boete? Slechts om vergeving, verzoening en zaligheid te verwerven. Na de wedergeboorte werd de arbeid voor de menschen een bron van deugd en zaligheid; de arbeid werd voor den mensch zoo onontbeerlijk als het vliegen van den vogel.

Arbeiden is plicht. Wie redelijk zijn plicht vervult, verdient waardeering. Dit geld ook, volgens de Goddelijke bedoeling, van den arbeid. Daarom mag niemand die goddelijke bedoeling en dus ook niet den plicht tot den arbeid misbruiken. Wanneer de arbeider zijn plicht doet, mag de ondernemer den arbeid zijn achting niet onthouden. Ja, hier geldt het: „eere aan den arbeid."

Arbeiden is lijden. „In het zweet uws aanschijns".... staat er geschreven, inderdaad, maar er staat ook, „in het zweet uws aanschijns zult gij eten en uw brood verdienen". De Schepper veroordeeldt derhalve den mensch niet alleen tot het lijden, maar Hij geeft hem ook het recht op de vrucht van dat lijden, op het brood.

Lijden is immers, zooals de H. Paulus, de Apostel der volken het in in zijn brief aan de Romeinen zegt, ook een bron van geduld, het geduld is de bron van ervaring, en deze is bron van hoop. De Paulusbrief, gericht aan Rome, met zijn legioenen slaven, spreekt nadrukkelijk van lijden, dat uit het geloof voortkomt. Niet het vernietigende lijden, maar het lijden uit het geloof, voert tot de bevrijding. Een korte tijd van smart hier op aarde, voert naar de eeuwige zaligheid hiernamaals, uit het tranendal naar het paradijs. Op aarde is geen paradijs. Hier kan men nooit volkomen gelukkig en zalig zijn. Het aardsche leven is slechts een weg, die ter eeuwigheid voert, en zonder het aanvaarden van het laatste en eeuwige doel kan niemand volkomen tevreden zijn.

Welk standpunt moeten wij tegenover den arbeid innemen? De menschelijke verhouding tot den arbeid hangt af van de betrekking, waarin de mensch zich plaats tegenover God. De arbeid nu is niet alleen lijden, maar ook hoop, niet alleen plicht, maar ook recht, niet alleen zaad maar ook oogst.

De arbeid is een weg tot aardsch welzijn. De mensch kan zich hier reeds als in een toestand van gelukzaligheid gevoelen door de hoop, en zijn denken en streven is het eeuwige bezit der zaligheid in werkelijkheid, welke men echter pas zal genieten in het eeuwig leven.

Ook Kant bewijst daaruit de onsterfelijkheid der ziel, dat in den mensch het streven en het bewustzijn bestaan van den plicht, om een evenwicht te verkrijgen. Hier echter kan niemand zonder evenwicht vinden. Alleen God is de diepste reden tot oplossing van de sociale kwestie. Slechts langs den door Hem aangegeven weg kan de inwendige rust bereikt worden; en als er een inwendige rust bestaat, dan bestaat er ook een tijdelijke zaligheid, welke tot de eeuwige zaligheid leiden zal.

Dit is de grondslag van het streven en denken, hetwelk tot een vereffening van den mensch met den arbeid voeren zal.

De arbeid is heilig. De Heiland heeft hem geheiligd, wijl Hij zelf in Nazareth een arbeider werd. De Heiland heeft ook het lijden geheiligd door Zijn eigen Lijden en Kruisdood. De Heiland heeft ook de armoede geheiligd door Zijn eenvoudig Leven. Hij maakte de armoede tot een ridderorde, met het hoogste gezag bewees hij dat de arbeid is: per aspera ad astra, dat hij voert tot het schitterendste doel. Dit zijn waarheden en wetten, welke de empirische wetenschap niet op haar balans kan afwegen. Het is dwaasheid, wanneer men bovennatuurlijke waarden volgens de ervaring wil bewijzen of bestrijden.

Er zijn thans vele filosofen en andere geleerden, die zich toeleggen op de wetenschap van het bovenzinlijke en die derhalve met ons het bestaan eener bovennatuurlijke orde erkennen. Bovennatuurlijke waarden zijn niet met stoffelijke middelen te meten.

De wereld gemobiliseerd tegen de melaatschheid.

In den Bijbel lezen we over melaatschen; ieder kent wel 't aangrijpende en verhevene Evangelie-verhaal van de melaatschen, die door Christus werden genezen. Ook weet men, dat nog in later tijden, in de Middeleeuwen, met name na de Kruistochten, in ons werelddeel talrijke gevallen van melaatschheid voorkwamen.... Maar zou 't ook bekend zijn, dat over den ganschen aardbol, ook in 't zoo beschaafde Europa, heden ten dage nog vele lepra-lijders voorkomen? De ziekte komt nog zoo veelvuldig voor, dat de Volkenbond, wiens cultureel werk tot nog toe heel wat belangrijker was dan z'n politiek, 'n aparte lepra-commissie in 't leven heeft geroepen, die zich 'n gecentraliseerde en georganiseerde bestrijding van deze vreeselijke ziekte ten doel stelt. Zooals medici van naam, zoowel te Genève als elders, maar dan toch onder de auspiciën van de hygiënische organisatie van den Volkenbond, hun ervaring bij de kankerbestrijding ten algemeenen nutte beschikbaar stellen, zoo ook houden gezaghebbende mannen uit verscheidene landen in de lepra-commissie zich bezig met 't bestudeeren der verschijningsvormen der melaatschheid en trachtten ze te komen tot 't vaststellen van de meestdoeltreffende genezingsmethoden. Zelfs overwegen ze de stichting van een georganiseerden strijd tegen de lepra.

De secretaris dier commissie heeft onlangs 'n reis gemaakt door Europa, Azië en Zuid-Amerika, om de verbreiding en de behandeling der lepra in deze werelddeelen te bestudeeren. Hij heeft de uitkomsten van z'n onderzoekingen neergelegd in 'n rapport, dat zich ondanks z'n lengte en z'n uitvoerigheid, laat lezen als 'n spannende, maar toch ook afgrijselijke geschiedenis. Dit rapport verplaatst ons in de leprozenhuizen der Middellandsche Zee-landen, met name die van Spanje; 't verhaalt ons van de ontzettend vele gevallen in Indië, waar in elk dorp vele melaatschen voorkomen. 't Geeft bijzonderheden over de moderne methoden, die men ter genezing in Zuid-Amerika toepast. 't Rapport is echt nuchter en zakelijk. 't Werkt bijna uitsluitend met statistieken en getallen, maar wat 'n ellende en verdriet verbergt zich achter die cijfers!

Wanneer we den secretaris der lepra-commissie op z'n reis door drie werelddeelen vergezellen, dan valt ons 't eerst op, dat ook in Europa de gevallen van melaatschheid nog steeds zeer talrijk zijn. Dit geldt alleen vooral voor de Middellandsche Zee-landen. Hoe noordelijker men komt, des te minder gevallen ontmoet men, en zoo is Noorwegen 't klassieke voorbeeld van 't zoo goed als geheel verdwenen zijn der ziekte. Maar tachtig jaar geleden waren hier nog 2658 lijders, vóór vijf en twintig jaar nauwelijke 400 meer en thans nog geen 100.

In Noorwegen worden de leiders geisoleerd, maar daarom hoeven ze nog niet in ziekenhuizen te worden opgeborgen, want ze kunnen ook in hun woningen geisoleerd worden, wanneer de arts maar voortdurend controle op hen uitoefent. 'n Interessante bijzonderheid is, dat van, aan lepra lijdende vaders, slechts acht a tien procent der kinderen ook aangestoken zijn, terwijl het percentage der zieke kinderen stijgt tot 50, wanneer de moeder is aangetast. Zijn beide ouders ziek, dan bedraagt 't percentage 39! Wel opvallend is, dat in Noorwegen de meeste lijders oude menschen zijn.

Er zijn bijna geen jongelingen onder, wel tachtigjarigen, die reeds vijftig jaar aan de ziekte lijden. Ook dat bewijst, dat de melaatschheid in Noorwegen zoo goed als uitgestorven is.

In de Baltische landen heeft een zekere professor Paldrock 'n nieuw geneesmiddel van lepra-lijders uitgevonden. Hij werkt met roetvlokken en hij spuit de zieken in met 'n oplossing, waarin o.m. ook goud aanwezig is. Hij meent, dat 't heelemaal niet noodig is en zelfs niet doeltreffend is om de lijders te isoleeren. In de gezamenlijke Baltische staten telt men ongeveer 500 lepralijders, waarvan er alleen al 420 in Estland wonen.

In Engeland komen slechts weinig gevallen voor: 't zijn meest menschen die ter genezing uit de Koloniën zijn gekomen. Ook in Duitschland is 't aantal lijders gering. Maar in de Middellandsche Zee-landen is 't minder gunstig gesteld. Alleen in Zuid-Spanje telt men al meer dan 1000 lijders en waarschijnlijk is het getal grooter, dan officieel wordt opgegeven. In die provinciën zijn acht groote leprozenhuizen, waar de stakkers geisoleerd worden gehouden. In Italië komen er ook keer veel voor. Wel spreekt men van „slechts" 500 gevallen, maar dat cijfer zal wel veel te laag zijn, evenals in Griekenland, voor welk land officieel 600 gevallen staan opgegeven, ofschoon er in werkelijkheid veel en veel meer zijn. In de meeste Balkanstaten, zooals in Joego-Slavië en Roemenië is tot op heden 'n leprabestrijding van regeeringswege zoo goed als onbekend en, hoe ongelooflijk het ook klinken mag: in vele streken van Afrika en Zuid-Amerika heeft men het verder gebracht in de voorbehoedmiddelen tegen de lepra dan in deze Zuid-Oost-Europeesche landen.

Zoo ziet men, dat in Europa de cijfers voor de verbreiding der melaatschheid reeds tamelijk hoog zijn, maar ze stijgen onrustbarend, zoodra we komen in Azië, vooral in 't verre Oosten. In Japan alleen zijn 30 000 menschen door deze verschrikkelijke ziekte aangetast. Ze zijn allen geisoleerd, deels in leprozenhuizen deels in hun eigen woningen en staan onder staatscontrole. Indië zou er maar 102000 tellen, tenminste dat zegt ons de officieele statistiek, maar volgens het volkenbondsrapport is dat getal veel te laag. In Indië vindt de melaatschheid 'n bijzonder gunstige voedingsbodem, want Indië is een land van dorpen en landbouwers, van de 287 millioen Indiërs wonen er bijna 269 millioen op het platte land en dat in ongeveer 700 000 dorpen. Daarom is 't buitengewoon moeilijk het aantal lijders vast te stellen en nog moeilijker is 't deze menschen op te sporen en te genezen. En daarom meent het volkenbondsrapport niet te overdrijven, wanneer 't het aantal Indische lepra-lijders schat op 700 000, waaruit volgt, dat gemiddeld in elk dorp één mensch is aangetast.

In 't Britsche gedeelte van Indië is men thans begonnen met 'n moderne bestrijdings-methode, die zeer goed georganiseerd schijnt te wezen.

Dat systeem heet „PTS-systeem" dat wil zeggen „propaganda-Treatment-Survey" (= propaganda behandeling-controle). De proganda heeft tot taak de bevolking in te lichten over de ziekte, haar gevaren en de mogelijkheden ter genezing; ieder moet er van doordrongen worden, dat hij 'n geval zoo spoedig mogelijk aangeeft en zich bij de eerste verschijnselen onder behandeling stelt van 'n dokter. Deze propaganda bestaat in voordrachten, filmen, affiches en andere manieren van toelichting. Ook in de scholen worden de leerlingen op de hoogte gebracht van de verschijnselen en de gevaren der ziekte. Daarnaast is ook de behandeling der lijders met kracht aangepakt. Natuurlijk kunnen alleen die lijders worden behandeld, die werkelijk zijn „ingerekend". Die moeten er hoe langer hoe meer komen en daarvoor dient dan de „controle", die steeds meer georganiseerd wordt en zeer zorgvuldig wordt doorgevoerd.

'n Groote rol in de bestrijding der melaatschheid speelt Brazilië en over 't algemeen Zuid-Amerika. Maar Brazilië werkt toch aan de spits. Zoo staat b.v. de staat Sao Paulo er voorbeeldig goed voor. In Brazilië draagt de centrale regeering voor de helft bij in de kosten die elke staat heeft in de georganiseerde bestijding der lepra, wanneer tenminste zoo'n staat zich onderwerpt aan de bepalingen der centrale regeering en zich wil stellen onder controle van een commissaris uit Rio de Janeiro. Maar toch zijn de cijfers voor Brazillië nog zeer hoog: er zouden in 't geheel niet minder dan 30.000 lijders zijn. Maar ziekenhuizen zijn er veel: alleen reeds in den staat Rio zijn twee groote openbare sanatoria. De nationale vereeniging tot bestrijding der lepra wordt gesteund door den landelijken gezondheidsdienst, evenals 't Lepro-Instituut, 'n private instelling.

De toestanden in Argentinië zijn ongeveer zoo als in Brazilië, alleen is hier 't aantal aangetasten beduidend minder (3600), maar de leprozenhuizen zijn er niet zoo goed georganiseerd Echter: Argentinië heeft evenals Brazilië 'n voorbeeldige wetgeving ten opzichte van de lepra-bestrijding en ook maakt men hier heel veel werk van de voorlichting der bevolking.

In beide Zuid-Amerikaansche landen past men 't z.g. „gemengde systeem" toe ter genezing, d.w.z. isoleering in ernstige gevallen, voor 't overige alleen maar gedeeltelijke isoleering en 'n „vrijere" behandeling. Over het algemeen passen de regeeringen daar, zoowel als elders, allerlei methoden toe: absolute verbanning, isoleering in ziekenhuizen en in de woningen onder medische controle, maar ook de modernste toepassingen der sociale hygiëne. Men moet al deze bestrijdingsmiddelen en de resultaten die met elk afzonderlijk worden bereikt, kennen, om ten slotte te kunnen uitmaken welk middel, in verband met allerlei omstandigheden, met het klimaat en de verschillende verhoudingen in 'n bepaald land, 't beste wel is. Eveneens dient men, om 'n algemeene en succesvolle wereldstrijd tegen deze ontzettende ziekte te kunnen organiseeren, ook alle vormen te kennen, onder welke de ziekte over de gansche wereld optreedt. En daarom moet het volkenbondsrapport, dat tot nu toe slechts drie werelddeelen en die nog niet in hun geheel, omvat, verder worden uitgebreid, om dan te dienen als basis voor 'n strijd tegen de lepra over geheel de aarde. De lepra-commissie van den Volkenbond zal daar de richtlijnen voor hebben aan te geven.

Steunt het „Apostolaat der Zee.

Het juiste standpunt ten opzichte van den arbeid, kan daarom slechts worden ingenomen, door den mensch die zijn goddelijke zending kent, want zoowel arbeider als ondernemer moeten hun standpunt tegenover den arbeid verantwoorden voor hun Schepper. Want God heeft ook den arbeid door Zijn wetten geregeld en hem geheiligd door het stellen van een zedelijk en een eeuwig doel.

Daarom zal de arbeider den arbeid lief hebben en de ondernemer in den arbeid het Goddelijke bestel verwezenlijken. Beiden moeten aan den arbeid den tol der eere brengen.

Zoo alleen kan de menschheid bevrediging vinden en tot haar doel komen, zoo alleen kan ook het sociale vraagstuk worden opgelost. Want God is begin en einde aller dingen, alleen in God is rust en evenwicht, gerechtigheid en Heil."

De zware Strijd der Kerk in Mexico.

De „Katholieke Wereldpost" schrijft ons:

Het is nog niet heel lang geleden dat het over de geheele wereld protesten regende over de kerkvervolging in Mexico waar men echter langzamer op de wereldopinie reageerde, dan in de geciviliseerde landen van het Westen.

De regeering sloot in naam vrede met de Kerk, en verder werden wij meer in beslag genomen door vraagstukken als het communisme en andere.

En toch moet geconstateerd worden, dat de Mexicaansche kerk haar lijdensweg nog niet volbracht heeft.

De toestand is nog absoluut niet verbeterd en de kerkvervolgers zetten hun helsch werk voort.

Het radicale communisme schrijdt voort. De opvoedingsdecreten, die op last van het Ministerie van Onderwijs worden nageleefd, ontnemen den kinderen alle schaamte.

Een boekje in den vorm van een katechismus wordt in 1.500.000 exemplaren onder hen verdeeld en bevat leerstellingen over het communisme. In de normaalscholen wordt onderricht gegeven in sexueele hygiëne; de cursussen daarover zijn zoo brutaal, dat zij ware leerstoelen voor de vrije liefde zijn.

Een boekje over het Neo-Malthusianisme wordt in 2 millioen exemplaren onder de jeugd verspreid. Bioscoopvoorstellingen, die ten doel hebben de „bestrijding der valsche schaamte" bij geslachtsziekten, zijn bij het onderwijs verplichtend gesteld. Zondagsmorgens moeten deze filmen in de bioscopen gratis vertoond worden voor de kinderen boven de 12 jaar.

In de scholen heerscht coeducatie vanaf het 15e jaar en schaamtelooze danscursussen zijn verplicht.

Het gevolg is, dat b. v. op het oogenblik in het hospitaal te Morelos meer dan 50 meisjes van 15 jaar liggen, die lichamelijk en zedelijk verwoest zijn.

Katholieke leeraren worden aan de hoogere inrichtingen voor onderwijs niet benoemd.

Het Ministerie van Oorlog is geheel in handen der Vrijmetselaars. Onder de soldaten wordt een fraai uitgevoerd geïllustreerd weekblad verspreid, dat openlijk het anticlericalisme predikt. Een nieuw pantheïstische secte (Vida Impersonal — het onpersoonlijke leven), die fulmineert tegen kerk en clerus, wordt in de scholen gepropageerd.

Op last der kerkelijke overheid hebben de Mexicaansche katholieken de verdediging hunner rechten toevertrouwd aan de regeering, die echter haar belofte niet houdt.

Reeds worden wetten ontworpen, die onder bedreiging met de doodstraf de rechten der katholieken nog meer zullen beknotten.

In sommige deelen van het land is het nog steeds verboden den priesterboord te dragen. Nog steeds is het bij de wet verboden dat in de volksscholen godsdienstonderricht wordt gegeven, dat kerkelijke ceremoniën buiten de kerken worden gehouden, dat buitenlandsche priesters in het land werkzaam zijn, dat de geestelijken eigendommen bezitten en dat de katholieken kerk in vrijheid haar pers organiseert.

De grootste willekeur wordt bij de toepassing der wetten gebruikt. Zoo was het in een school wel toegestaan godsdienstonderricht te geven, omdat de pastoor den inspecteur van het onderwijs elke maand aan tafel noodigde.

Den nieuwen bisschop van Tabasco is het nog steeds niet toegestaan het bestuur over het diocees op zich te nemen.

De Kerk, die eens rijk was, is thans arm. Zij heeft geen geld om zelfs een kleine schaar priesters op te leiden. Wel heeft men na het sluiten van den godsdienstvrede bijna alle kerken aan de katholieken teruggegeven, maar daartegenover heeft men hun alle scholen ontnomen.

Het reilgieuse probleem is dan ook in Mexico nog niet opgelost. Genepig woedt de brand verder. De vervolgingswetten kunnen alle nog worden toegepast. Vanwege de felle reactie heeft men de geweld-taktiek van Calles prijsgegeven. Maar onder president Portes Gil wordt de Kultuurkamp voortgezet, zij het dan ook onder andere vormen.

De bisschoppen hopen, dat een werkdadige katholieke actie langzamerhand veld zal winnen, terwijl vele leeken en priesters, volgens hun Spaansch temperament, graag een voortzetting van den tegenstand zouden zien.

Het is een moeilijk probleem; met wapengeweld is de regeering niet omver te werpen, evenmin met het wapen der verkiezingen.

Daarom gelooven de bisschoppen, dat slechts een evolutie iets bewerken kan.

Een troost voor de Kerk is, dat de nieuwe president de gouverneuren niet zoo in de hand heeft als Calles. Velen van hen laten het religieuze leven oogluikend toe.

Maar Calles is nog altijd de leider van de eenige politieke partij, die er in Mexico bestaat.

Toch zijn de kerken nog altijd met geloovigen gevuld. Het aantal H. H. Communies is nog altijd zeer groot.

Er is echter gebrek aan priesters. Voor het aartsbisdom Mexico (2 millioen katholieken) zijn wettelijk slechts 300 priesters toegestaan; voor het bisdom Pueble (1 millioen katholieken) eveneens 300. Verschillende priesterseminaria zijn in ellendige gebouwen ondergebracht. Misschien worden de jongelieden juist door deze harde leerschool des levens flinke mannen.

Is de huidige regeering van Mexico comunistisch-bolsjewistisch?

P. Parsons, een ervaren Mexicokenner, meent het te moeten ontkennen, ofschoon vele harer doelstellingen met communistische ideeën doordrenkt zijn.

In Mexico heerscht momenteel armoede. Millioenen menschen huizen in woningen met één vertrek en zijn gehuld in lompen, doch van den anderen kant verrijzen er prachtige stadions en volksbaden,

De toestand in Spanje.

Den 31en Mei hebben koning Alfonso en koningin Ena hun zilveren bruiloft gevierd. Op dien datum in 1906 reden zij uit de kerk terug naar het koninklijk paleis, toen de anarchist Manuel Duran in een huichelachtig bouquet bloemen naar de statie-karos de helsche machine wierp, die vijf soldaten doodde, stervende paarden in hun bioed deed wentelen en het bruidscostuum der koningin met modder bespatte. In dezelfde maand vijftig jaren later loopt het plebs met benzinebussen naar de kerk, waar het koninklijk huwelijk werd ingezegend. Van een individueele daad is de anarchie overgeslagen naar het revolutionnaire volk, dat de kerken bestormt en de kloosters in brand steekt.

Na de overrompeling van het koningschap, dat de natuurlijke bewaker scheen van de gewijde overleveringen, heeft het republikeinsche, democratische, socialistische en regionalistische régime aan het volk van alles beloofd, maar nog niet bewezen, dat het bij machte is, om de toekomst van Spanje te beveiligen.

Ook de wereld schijnt niet veel vertrouwen te hebben in de nieuwe staat van zaken, want regelmatig maar zeker daalt de credietwaardigheid van het land bij het vallen der peseta.

En geen wonder, als men weet, wat voor elementen er zetelen in het voorloopig bewind.

De sociaal-democraat Fernando de los Rios, professor in de staathuishoudkunde aan de universiteit van Granada en thans Minister van Justitie in het eerste republikeinsche Kabinet, liet in een vraaggesprek verluiden:

„Het gaat hier voor alles om de Jezuïeten, want zij spelen in het Spaansche Katholicisme de hoofdrol — omdat zij invloed uitoefenen op de vrouwen der toonaangevende kringen, omdat zij de elegante partij zijn in de geestelijkheid ook, omdat zij in hun scholen jonge lieden uit den adel en den deftigen burgerstand opvoeden. En ten slotte bezitten zij een, zij het ook geheimen, doch grooten invloed op degenen, die de macht in handen hebben, een invloed, dien zij binnenkort reeds gedurende vier eeuwen uitoefenen." Daarom zou een der eerste étappes van den naasten strijd worden — meende hij — „het vellen van het Concordaat van 1851, dat een zeer verwarden toestand heeft geschapen, zooals bleek, toen Pedrogall alle Congregaties aan belasting wilde onderwerpen."

Het voorloopig bewind gerecruteerd uit het hol van universitair radicalisme te Madrid, beproeft een bezadigde houding, want het zou zich en de revolutie, welke het heeft aangeleid, in de oogen van de wereld niet gaarne compromitteeren met communisten en pétroleuses. Maar de vrijdenkerij heeft sedert Ferrer de intellectueelen verwilderd, en zeker zal de wrok tegen de Kerk meedoogenlooze hervormingen eischen, zoodra een anti-paapsche meerderheid voor de Cortes kan worden aangeworven.

Werd kapitein Galan, een der muiters van Jaca, niet in het gevonden van een republikeinsche Grondwet, waarin de partijhaat al wild zijn plannen had uitgestooten en die zich niet alleen keerde tegen het bijzonder onderwijs en de religieuze orden, maar die ook het christelijk huwelijk had geschrapt voor de begunstiging der vrije samenleving?

Ongetwijfeld is Alcala Zamora katholiek in zijn particulier leven. Maar hoe zal deze politieke liberaal de geesten bezweren, met wier radicalisme hij het heeft aangelegd?

Zijn uittreden uit de partij en het vormen van een nieuwe geven wel den schijn, dat het hem niet voor de wind gaat. Bovendien blijkt uit verschillende berichten, dat vele partijen het nog niet in een loyale eendrachtige samenwerking met de republiek willen beproeven en liever elkander gaan verscheuren, terwijl de regionalisten het oude hechte land in gewesten uiteenrukken.

En wie zal in den storm oogsten, die in wind gezaaid wordt?

Men weet, dat het Komintern, volgens mededeelingen die vertrouwen verdienen, een „uitvoerend comité van de Spaansche sectie der IIIe Internationale" benoemde, samengesteld uit zes Spanjaarden, vier Portugee-zen, vier Russen en een zwarte. Een dezer heeren heeft aan een correspondent van een Amerikaansch blad verklaard: „Wij zijn er allen van overtuigd, dat een communistische revolutie in de naaste toekomst in Spanje zal uitbreken want de huidige regeering zal niet in staat blijken aan de eischen van het proletariaat te voldoen. De verdeeling van Spanje in half-autonome eenheden zal onze taak zeer vergemakkelijken. Met een rood Spanje in het Westen en een rood Rusland in het Oosten zal het communisme weldra Europa veroverd hebben."

We vreezen het ergste, voor de toekomst.

BERICHTEN.

Vertrek Moeder Humiliana.

Met het S. S. Barneveld vertrekt a. s. Zondag naar Holland, Moeder Humiliana, Missie-overste der Zusters van Breda.

Bijna drie jaren is Moeder Humiliana nu lijdende en wat de wetenschap ook beproefd heeft, 't schijnt dat hier voor haar geen genezing te verkrijgen is.

Daarom vertrekt zij op medisch advies Zondag naar het moederland, om daar mischien genezing te vinden. En zouden we daarna Moeder Humiliana hier nog weer terugkrijgen? We hopen van harte, want haar vertrek zal hier zwaar gevoeld worden, en door het hospitaal en door de zusters.

Op 6 October 1919 kwam Moeder Humiliana hier op Curaçao, in gezelschap van 7 zusters. Reeds in 1924 na den dood van Moeder Joseward zij overste van het hospitaal en bleef dit tot September 1930. Volgens het Kerkelijk wetboek, mocht zij toen niet langer dit ambt waarnemen, maar om toch haar verstandige leiding niet te missen, werd zij toen benoemd tot Missieoverste.

Van harte wenschen we Moeder Humiliana een spoedige algeheele genezing in het moederland, en daarna een blij wederzien op Curaçao. Mocht dit laatste echter niet het geval zijn, dan weten we toch, dat zij in Holland ook met hart en ziel zal ijveren, voor zoover het in haar vermogen is, tot heil van de Curaçaosche Missie en van het hospitaal in het bijzonder.

De velen die Moeder Humiliana aan zich verplicht heeft zullen haar zeker niet vergeten.

In gezelschap van Moeder Humiliana vertrekken ook naar Holland tot October, de Dames L. en M. Ellis. Goede reis!

Welkom.

Naar de Boletin schrijft is Dr. P. H Maal Dinsdag uit Europa teruggekeerd.

Kardinaal Rouleau. ✠

Volgens kabel berichten is op 31 Mei te Quebec gestorven, Kardinaal Rouleau. Aartsbisschop van genoemde Stad en primaat van Canada. Kardinaal Rouleau behoorde tot de orde der Dominicanen. Vorige jaar trof deze prelaat een zeer ernstig auto ongeluk, sinds dien was hij steeds bedlegerig.

R. I. P.

Gecostumeerde Voetbalwedstrijd.

Zondagmiddag 4 uur zullen de Mariniers op het terrein Mundo Nobo een gecostumeerde voetbal wedstrijd spelen.

Het kan interessant worden.

We hopen voor onze marine mannen een talrijk publiek, vooral ook om het schoone doel. De baten zullen zijn voor het Marine - Sanatorium fonds.

Gelegenheid voor Suriname.

Wij vestigen de aandacht op de in ons blad voorkomende advertentie van de gelegenheid, welke er op 13 Juni is, om met het S. S. „Cuba" van de Compagnie Generale Transatlantique, naar Suriname te reizen.

Correspondentie.

F. M. V. Aruba: Besten dank voor uw verslag, maar zooals u gelezen hebt, Bonaire is u voor geweest. Een volgende keer wat vlugger en u hebt de primeur.

La Em Strait Hair Soap.

In dank onvangen eenige artikelen van dit product van de agent Enrique Koster.

Officieele berichten.

De Heer Clovis Jacobus Marchena is benoemd tot tijdelijk hulpkommies der belastingen en werkzaam gesteld te Kralendijk op Bonaire.

Den tijdelijk hulpvuurtorenwachter op Klein Curaçao K. E. M. Dankerlui is ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Theodoor Martinus, die onder den naam van Leonzo Maria als bediende bij den vuurtoren op Klein Curaçao werkzaam is, is benoemd tot hulpvuurtorenwachter aldaar.

De Heer A. P. Krisante is benoemd tot tijdelijk bediende bij den vuurtoren op Klein Curaçao.

Den vuurtorenwachter op Klein Curaçao A. C. F. Brijbag is ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De heer Th. Janga is benoemd tot tijdelijk vuurtorenwachter op Klein Curaçao.

Aan den Heer A. J. Van Werkhoven adjunct-commies ter Administratie van Financiën, is, wegens langdurigen onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof verleend, met vergunning dit verlof in de Vereenigde Staten van Amerika door te brengen.

De Heer G. A. Huith, tijdelijke belast met de functiën van Ontvanger tevens Chef van het Postkantoor op St. Martin, is, op zijn verzoek, eervol ontheven van de verdere waarneming van die functiën.

Aan den deurwaarder der belastingen alhier, H. G. Quast, is op zijn verzoek, eervol ontslag als zoodanig verleend.

Aan Mej. L. J. Beaujon, tijdelijk kweekelinge bij het openbaar onderwijs in Curaçao, werkzaam gesteld aan de voorbereidende klassen verbonden aan de Wilhelminaschool te Willemstad op Curaçao, is op haar verzoek, eervol ontslag uit hare betrekking verleend.

Aan Mevr. V. Nieuwenhuyzen geb. De Marchena, vakonderwijzers in het Spaansche taal aan de Openbare Meisjesschool voor meer uitgebreid lager onderwijs (Wilhelminaschool te Willemstad op Curaçao) is gedurende de maanden October en November 1931 verlof verleend, met vergunning dit verlof buiten het gebiedsdeel Curacao door te brengen'

Mej. C. M. Perret Gentil is tijdelijk ontheven van werkzaamstelling aan de voorbereidende klassen verbonden aan de Wilhelminaschool op Curaçao en werkzaam gesteld aan genoemde school voor den duur van het verlof aan Mej. A. J. C. Jarman verleeend.

De Heer H. Bischoff, Directeur der Strafgevangenis en het Huis van Bewaring op Curacao, is, met ingang van den 1sten Augustus 1931 tevens benoemd tot Administrateur der gestichten.

De Heer B. Westerburger is op de proef tijdelijk aangesteld tot onderopzichter bij den Hygiënischen dienst alhier.

Inspectie van Onderwijs.

EXAMENS.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat de examens ter verkrijging van akten van bekwaamheid tot het geven van onderwijs in het gebiedsdeel Curaçao, ingevolge artikel 1 van het besluit van den 10n. December 1921 (P. B. No. 79), zullen worden afgenomen in de maand September 1931.

Zij, die zich aan eenig examen willen onderwerpen, moeten zich vóór of op den **1sten Juli 1931 schriftelijk** aanmelden bij den Inspecteur van het Onderwijs onder overlegging van de bij de Onderwijsverordening 1907 vereischte akten of bewijzen, benevens van eene geboorteakte.

Zij, die eenig examen wenschen af te leggen, moeten den leeftijd van *achttien jaren* hebben volbracht, tenzij de Gouverneur om bijzondere redenen vergunning verleent het examen eerder af te leggen.

Zij, die zich aanmelden, worden slechts tot het afleggen van het examen toegelaten, wanneer uiterlijk twee dagen vóór het begin der examens ten kantore van den Kolonialen Ontvanger op Curaçao een examengeld is voldaan van:

Vijf gulden voor het afleggen van het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) vierde klasse, en van het examen in gymnastiek, nuttige of fraaie handwerken;

Tien gulden voor het afleggen van het examen voor de akten van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde klasse en van het examen in de wiskunde, het boekhouden, de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, welk bedrag verminderd wordt tot vijf gulden, wanneer de candidaat in het bezit is van de akte van bekwaamheid als onderwijzer(es) derde of vierde klasse;

Vijftien gulden voor het afleggen van het examen in de Spaansche, Engelsche, Fransche of Hoogduitsche taal, bedoeld in het 2de lid van artikel 27 en in het 2de lid van artikel 42 der Onderwijsverordening 1907.

De candidaten worden opmerkzaam gemaakt op de verslagen der vorige examens, die in de Curaçaosche Courant bekend gemaakt zijn.

Ondergeteekende is tot het geven van inlichtingen over examens te spreken elken *Zaterdag* des morgens van **9** tot **12** uur op de Inspectie van het Onderwijs, Fort Amsterdam.

Willemstad, den 27n. Mei 1931.

De Inspecteur voornoemd,
H. J. A. SCHROEDER.

3—1

Auto ongelukken.

In den nacht van Zaterdag op Zondag ongeveer half twee zijn op de weg rond het Schottegat in de buurt van Groot-Kwartier de twee auto's No 893 en 1370 tegen mekaar gebotst en lagen Zondag den geheelen dag als waarschuwende voorbeelden in de greppel van deze weg.

De schuld van deze aanrijding schijnt geheel te liggen bij den bestuurder van laatst genoemde auto, een zekere G.

De politie heeft de zaak in handen.

Op dien dag had er ook een aanrijding plaats in de buurt van Siberie. De Hr. H. met een vriend, werd daar aangereden door een truck welke aanrijding zoo erg was dat de auto geheel onklaar was. Naar we vernemen heeft de Hr. H. geen schuld.

Sacramentsprocessies.

Zondagavond is in de kathedraal de plechtige sluiting van het veertigurengebed. waarbij Pastoor Reisch de feestpredicatie houden zal.

a.s. Vrijdag s'middags 5 uur zal de plechtige Sacramentsprocessie gehouden worden op de terreinen van het Pensionaat Welgelegen.

Het aantal missionarissen en katholieken in Ned. Indië.

Volgens een Statistiek in het „Koloniaal Missietijdschrift" waren er in Ned. Oost-Indië einde 1930 werkzaam: 301 Priesters, 102 Broeders, 46 Fraters en 1092 Zusters.

Het aantal Europeesche Katholieken bedroeg 68.254, dat der Inheemsche: 242.719, samen 310.970, waarvan bijna 170.000 op Flores e.a (Paters van Steijl.)

De Gevaren voor het kind.

Dinsdagmiddag had de zevenjarige R. de L. het ongeluk in de buurt van St. Helena door een truck te worden aangereden. Met twee gebroken beentjes werd het ongelukkige knaapje naar het hospitaal gebracht, waar het door Dr. Boogaart werd behandeld.

Slechte tijden.

De maand Juni begon op de Beurs te New York al heel slecht. De kabelberichten die daarover binnenkwamen waren werkelijk ontstellend.

Men teekende dien dag de laagste koersen van het geheele jaar.

Voor sommige industrieen moest men terug gaan tot 1925 en 1923 om dergelijke lage cijfers te vinden.

De slechte tijden zullen dus nog wel wat aanhouden.

De avond van „Oost en West".

Het voorbeeld volgend van het *Algemeen Nederlandsch Verbond*, had ook *Oost en West* een avond georganiseerd in de daktuin van het gebouw „Groot Nederland", op Donderdagavond.

Deze avond werd geopend met de jaarlijksche algemeene Vergadering.

De Voorzitter Mr. Polvliet opende met een kort woord van welkom, in 't bijzonder tot Z.E. den Gouverneur en echtgenoote. Daarna las de Secretaris Bodenburg Helmund de notulen van de vorige (oprichtings)vergadering en een keurig jaarverslag.

Uit dit verslag bleek, dat de afdeeling Curaçao van 175 tot 266 leden was opgeklommen en daardoor thans de grootste afdeeling is in de Vereeniging. Ook deed de secretaris mededeeling van de samenstelling eener brochure om meer bekendheid te geven aan Curaçao. Deze brochure zal het hoofdbestuur laten drukken en gratis uitreiken aan personen die naar Curaçao vertrekken.

Ook zal de afdeeling zorg dragen, dat in Curaçao nieuw aangekomenen instructies zullen ontvangen en wegwijs gemaakt zullen worden omtrent het vinden van woning enz.

De voorzitter deelde ook nog mede, dat door bemiddeling van den Heer Martijn „Oost en West" plannen heeft om propaganda te maken voor de Bovenwinden; o. a. zal de vereeniging Sabaansch handwerk zien te plaatsen bij Boeatan in den Haag.

Rekening en verantwoording over 1930 kon wegens afwezigheid van den Penningmeester Schroeder niet gegeven worden; een kascommissie werd echter benoemd. De Heeren Maduro en van der Linde Schotborg werden als nieuwe bestuursleden gekozen en de nieuwe Statuten der afdeeling onveranderd aangenomen.

Hierna begon de Hr. Mr. M. van Dijk met zijne causerie. „Eenige vluchtige indrukken van Nederlandsch Indie."

De Hr. van Dijk ving aan met enkele algemeene opmerkingen, n.l. de verontschuldiging, dat hij reeds vier jaren uit Indië weg is, en misschien daarom in sommige indrukken wat verouderd is, daar Indië verandert met den dag.

Verder besprak Spr. het begrip Nederlandsch-Indië, waaraan beantwoord een rijk over een breedte van meer dan de halve afstand Nederland-Curacao, en wat wel dus zeer gedifferentieerd is.

Daarna behandelde Spr. het rijk in Indië, geographisch en historisch; sprak over het bestuur, de bevolking, rechtspraak, landbouw, industrie en leger en vloot, en sloot met een reisje door den archipel, wat wegens het vergevorderde uur grootendeels per vliegmachine werd afgelegd.

Zeer interessant vertelde de Hr. van Dijk over de opiumregie, de Mekkadienst, over Indie's oudheidkunde en godsdienst, waarbij we voelden, dat voor ons stond een goed kenner van Indie, met een warmvoelend hart voor dat gebiedsdeel en die zeker bij zijn hoorders de liefde en belangstelling vermeerderd heeft van dat grootste deel van Nederland, aan de andere zijde van onzen aardbol. Niet minder ook heeft de Spr. zeker de sympathie opgewekt voor wat het Nederlandsche Bestuur daar gedaan heeft en nog doet, al zijn hier en daar wel fouten gemaakt, noodzakelijk annex aan ieder menschenwerk.

Een hartelijk applaus was de dank van het zeer aandachtige gehoor, welke dank vertolkt werd in een kort woord van den Hr. Polvliet, die hierbij ook niet vergat Ido's strijkje, wat de avond opluisterde.

Ernstig conflict tusschen Vaticaan. en Facisme

Het is thans niet de eerste keer dat er zich een conflict voerdoet tusschen Paus en Mussolini, bijzonder echter in de laatste jaren is de toestand tusschen deze beide machten verscherpt, vooral naar aanleiding der fascistische jeugdbeweging, die Mussolini, steeds met uitsluiting van iedere andere, wil en waar de opvoedingsmethoden in strijd zijn met die in den Kerk.

Ook de encycliek, welke onlangs verscheen over de opvoeding, was gericht tegen het fascistische regime.

De Osservatore Romano publiceerde, einde April, een brief van den Paus aan kardinaal Schuster, waarin hij zich bezig hield met de op 19 April te Milaan door den secretaris van de fascistische partij, Giurati, gehouden rede. Naar men weet, heeft Giurati in die rede de katholieke actie besproken. Indien men, aldus de Paus de jeugd in het geloof wil opvoeden, dan is dit goed.

Niettemin is het niet overbodig er op te wijzen, dat juist dit gebied onder de bevoegdheid van de H. Kerk ressorteert, en dat de overheid de plicht heeft, niet slechts de leer van de kerk, die haar door God is opgedragen te volgen, doch bovendien de kerk in de uitoefening van haar leer behulpzaam te zijn. Het tegendeel is het geval, indien men de jeugd haat en ondoelmatigheid bijbrengt, waardoor men de volbrenging van geloofsplichten bemoeilijkt als gevolg van het feit, dat men ten tijde van de godsdienstoefeningen andereoefeningen doet houden en schoonheidswedstrijden voor vrouwen organiseert, welke zelfs door het heidendom gevaarlijk en onbetamelijk worden geacht.

Indien de Paus niet nalaat de katholieke actie te redden, dan geschiedt dit in hoofdzaak tot redding van de jeugd. De opmerking van Giurati, dat het concordaat van den H. Stoel met het fascistische regiem gesloten is, leidt naar 't oordeel van den Paus naar andere conclusie's; dan die waarop Giurati doelt. De Paus verwerpt ten stelligste de ten deele in Italië en ook in het buitenland getrokken conclusie's.

Z. H. treedt dan nader in de opmerkingen van Guirati over den staat. Hij verklaart dat alles wat onder de bevoegdheid van den staat valt, natuurlijk ook onder den staat ressorteert.

De bevoegdheid van den staat kan zich echter niet uitstrekken tot het individueele, huiselijke en geestelijke leven. Het zou onzinnig en abnormaal zijn, dat de staat zich ook met deze zijde van het leven zou bezighouden. De zorg hiervoor is door Christus uitsluitend aan de kerk toevertrouwd. De katholieke actie wenscht zich niet met politiek in te laten. Dit heeft de Paus steeds verklaard en zijn aanwijzingen zijn steeds opgevolgd. Indien ergens kleine afwijkingen voorkwamen, heeft hij deze geremd. Het is derhalve niet rechtvaardig in dezen te generaliseeren. De katholieke actie toch heeft het recht zich ook met sociale en arbeidskwestie bezig te houden. Het fascisme zegt dat het katholiek wil zijn. Katholiek zijn niet in naam, doch ook in feite — beteekent, dat men de kerk en haar hoofd moet gehoorzamen. De Paus hoopt, dat zijn verklaringen tengevolge zullen hebben dat het wantrouwen verdwijnt.

Deze hoop van den Paus werd niet bewaarheid en zelfs gingen fascistische studenten van Rome zoover, om een demonstratie te houden voor het Seminarie van Rome en de Gregoriaansche Universiteit, en wierpen zelfs eenige ruiten in. De fascistische militie trad niet tegen deze wanordelijkheden op.

Zondag l.l. echter, juist op de 74e verjaardag der Pausen, ging de regeering er toe over de verschillende katholieke clubgebouwen van Rome te doen sluiten en deed de papieren ervan in beslag nemen, ook aan de Prefecten der provincies, werd aangezegd om de gebouwen der „Actio Catholica" te doen sluiten.

Zeer droevig was de Paus getroffen door deze maatregelen en in een toespraak dien dag gehouden liet hij een scherp protest hooren. De huidige opvoeding in Italië; zoo zeide hij, is tegen de Christelijke opvoeding: en voedt op tot haat, oneerbiedigheid en geweld. Het Fascisme neemt met de linkerhand weer weg, wat het met de rechter gaf.

Maandag morgen belegde de Paus met 24 kardinalen een consistorie om de toestand te bespreken. Ook werd de Nuntius bij het Italiaansche hof, door Z. H. ontboden.

Als tegenmaatregel heeft de Paus in Italië alle processies verboden, die juist in deze dagen van Sacramentsdag, met groote plechtigheden overal worden gehouden.

Latere telegrammen echter melden, dat de gespannen toestand wat verbeterd is. Alhoewel er enkele leden der clubs gevangen genomen zijn is de Fascistische regeering niet doorgegaan met het sluiten der 15 000 katholieke clubs, en men hoopt dat door onderhandelingen men bereiken zal, dat een nieuwe overeenkomst omtrent deze kwestie zal worden aangegaan, naast het concordaat. Intusschen heeft de Paus aan zijn blad de Osservatore Romano opgedragen niet verder over deze aangelegenheid te schrijven. Eenzelfde maatregel verwacht men van Mussolini omtrent de Fascistische bladen.

Latere berichten melden nog dat de Paus aan de Italiaansche regeering gevraagd heeft, uitleg van het weinig energiek optreden om de kreten „weg met de Paus" te verhinderen.

De oprichting der Club „De Gezelligheid."

De Heer W. Hoyer stuurde aan de Boletin de uitnoodiging tot de oprichtingsvergadering van deze jubileerende Club, welke luidde als volgt:

ALGEMEENE VERGADERING

VAN DE

DEELNEMERS IN DE TE CURAÇAO

OPTERICHTEN SOCIETEIT

tot gezellig verkeer en tot nut en vermaak op Woensdag de twaalfden April aanstaande, des avonds ten half acht ure ten huize van de Heeren P. H. Maal & Co.

(Aspinwall Hotel) ten einde over de bedoelde oprichting te beraadslagen en verder zoodanige maatregelen te nemen als bij gemeenschappelijk overleg zullen worden bepaald.

De Heeren deelnemers worden verzocht door ijverige opkomst te toonen dat het hun ernst is om aan de oprichting van bedoelde Societeit mede te werken.

Curaçao den 11 April 1871.

Onderteekenaars:

Willem Sassen Jz. G. A. L. Ferguson. D. M. Rammelman Elsevier. D. A. Cooimans de Ruiter. J. H. Schotborgh. J. W. Heldewier Vignon. G. J. Simons. A. M. Chumaceiro. C. E. Monsanto Jr. My. C. Henriquez. Genereux J. R. de Lima, J. P. E. Gorsira. M. Daal. Leon V. Leyba. Wm. Chapman Jr. H. Evertsz. P. Ch. Leon. Jules Blasini. E. S. L. Maduro. J. P. Führing. D. R. Capriles. E. J. Henriquez. J. P. E. Gaërste. Felix Vidal. Wm. H. Faxon. P C. Gorsira. J. G. Statius Muller. L. M. Diaz. H. M. Penso J. Bruno de Mesquita enz.

Terugkeer Gouverneur.

Dinsdagmiddag 2 uur kwam H. M. Banckert terug van de reis naar Bonaire, met Z. E. den Gouverneur en echtgenoote aan boord.

Z. E. werd begroet met de saluutschoten van het fort.

Club „De Gezelligheid."

Zondag a. s. 7 Juni viert deze bekende club haar zestig jarig bestaan.

Des voormiddags 10 uur zal dit feest in een gezellig samenzijn worden herdacht.

Bij deze plechtigheid is de Hr. A. D. Capriles een der oudste leden tot eerelid benoemd.

Onze gelukwenschen aan Bestuur eereleden en leden.

De N. I. G. Maatschappij op de Parijsche tentoonstelling.

De Nederl. Indische Gas My. steeds actief, heeft een aardige reclame uitgegeven op de Koloniale Tentoonstelling te Parijs.

Het geschrift is verlucht met talrijke fraaie foto's en geeft bijzonderheden over het gasbedrijf, dat zoetjes aan verdrongen wordt door het electriciteitsbedrijf. Wij lezen in het boekje, dat de maatschappij het afgeloopen jaar niet minder dan veertig millioen kilowatt electriciteit leverde.

De Vaticaansche munten.

Een serie door Z. H. den Paus aan H.M. de Koningin aangeboden.

De Holl. mail bericht:

Z. H. de Paus heeft door bemiddeling van den Internuntius Mgr. Schioppa aan H. M. de Koningin een volledige verzameling aangeboden der munten als aandenken van de eerste uitgave van het Vaticaansche geld.

Speenhoff in de West.

De Telegraaf bevestigt het reeds hier ontvangen Radio bericht, dat Speenhoff Suriname wil bezoeken.

Het blad schrijft:

De heer Speenhoff deelt ons mede dat hij voornemens is, einde van dit jaar een tournée te maken met vrouw en dochter naar Suriname, Curaçao en Aruba.

Uit Emmastad heeft hij bericht ontvangen dat verschillende vereenigingen en sociëteiten op Curaçao haar medewerking zullen verleenen. Dergelijke berichten ontving hij ook uit Aruba, terwijl met Paramaribo nog briefwisseling gevoerd wordt.

OFFICIEELE BERICHTEN.

Aan Mej. Yolanda Lampe, klerk op St. Eustatius, is, wegens ziekte, zes weken binnenlands verlof verleend met vergunning dit verlof op Curaçao en Aruba door te brengen.

Aan de tijdelijke hulp-commiezen der belastingen op Aruba L. Faverey en J. Swaen, is, op hun verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

Aan den Heer C. M. Meyboom is ontslag verleend als Secretaris van de Gezondheidscommissie op Curaçao en als zoodanig is benoemd de Heer W. F. M. Lampe.

Aan den telegrambesteller bij den Lands Radiodienst alhier Mario Rufino is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De Heer Hiliodoro de Windt is benoemd tot telegrambesteller bij den Lands Radiodienst alhier.

De Heer Johannes R. van Geffen is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld op de Gouvernements-Secretarie alhier.

De Heeren E. B. Nurse, R. Jacobus, J. de Windt en D. Cardoze zijn werkzaam gesteld als tellers op het bevolkingsbureau alhier.

De Technisch Ambtenaar bij het stoomwezen in Curaçao L. Veltman is in activiteit hersteld.

De Heer C. Kramer is eervol ontheven van de tijdelijke waarneming der werkzaamheden van Technisch Ambtenaar bij het Stoomwezen in Curaçao.

Boekbespreking

MENEER VAN NETTEN.

Een boek over wellevendheid voor iedereen. *Prijs f 4.*

Een handboek over wellevendheid Echter geen droge opsomming van groeten, bezoek ontvangen, omgang met dames of heeren, enz. enz. In een spannenden, vlot geschreven roman heeft de schrijfster weten te geven een encyclopedie voor beschaafde omgangsvormen. Een uitvoerige klapper maakt het mogelijk aanstonds elk onderdeel in den roman terug te vinden.

Dit werk is speciaal geschikt als handboek voor de katholieke families en voor jongelui, die in het gezelschapsleven ingeleid moeten worden.

Verkrijgbaar bij de R. K. Boekhandel St. Augustinus — St Thomas-College. Fraterhuis Aruba Fraterhuis Bonaire. St. Martinus-Gesticht — Brionplein.







